

Publicerad 2023-07-02 11:57 av Eva Langrath

Foto: Eget

Vakar

Jag anar ditt ena öga
mitt i det bomullsvita
vakande
över husetsnock

Huvudbonaden
virad som en turban
ditt andra öga slutet
dina armar utbredda som vingar

Fälten ännu gröna
det lilla barnet trycker ner dörrens handtag
finner sig till ro i soffans hörn
sagoboken slås upp

Orden svävar som
ett insmuget hopp
det medberoende barnet
gömmar en inre skatt
som ingen kan röva bort

Minnet rör sig
huset lämnas bakom oss
stegen inte längre raska
ditt hus var grönt
jag fick fläta ditt gråa hår

Kajorna obekväma med
min närvaro
en ensam skogsduva
på en grusväg
en ko närmar sig ett staket
vi vilar i skuggan på en vägren

©Eva Hedlund fd Langrath 2023

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Eva Langrath med Poeter.se id #24299 innehar upphovsrätten